

mibi Dominus in illa Die justus Judex. De Corona in postremo tantum Judicio speranda heic agi Burnetus censet. Nos vero longe æquius contendimus, significari heic ab Apostolo Coronam, statim post mortem reddendam. Nam illa Dies refertur ad Resolutionem, idest ad separationem Animæ a Corpore. Habes heic Diem Resolutionis, quam subsequitur Corona Justitiæ. Alibi habes Diem Dissolutionis, quam statim sequitur Esse cum Christo: uti & peregrinari a Corpore, si-ve Mori, cujus peregrinationis finem illico excipit Præsentes Esse ad Dominum. Quid igitur ultra de mente Apostoli dubitandum est? Et potissimum quia vitam ille suam e publicis ludis si-ve certaminibus antiquorum metitur; in quibus notissimum erat, victori sine mora delatam fuisse Coronam atque Bravium, non vero post aliquot annorum millia, uti vellet Burnetus. Propterea incassum ille subsequencia ejusdem Pauli verba laudat. *Liberavit me Dominus ab omni opere malo*, & *salvum faciet in Regnum suum Cæleste*. Ista rectius nobis, immo nobis tantum, militant, atque in evidentiam nostri dogmatis transeunt, si cum iis jungantur Apostoli ejusdem verba, *eupientis dissolvi*, & *esse cum Christo*, quæ memoravimus. Locum quoque Pauli II. ad Thessalonicens. 7. innuit Burnetus, ubi ait: *Et vobis, qui tribulamini, Requiem nobiscum in Revelatione Domini Jesu, de Cælo cum Angelis virtutis ejus &c. quum venerit glorificari in Sanctis suis* &c. At respondeat Burnetus Hammondo & aliis, qui locum hunc, aliæque similia de vindicta & retributione propediem faciendæ, pertinere censet ad excidium Regni Judaici, quod Dominus Matth. xxiv. & alibi jam imminere prænuñtiavit, quanquam tam horrendæ Tragædiæ diem occultum semper voluerit Apostolis suis. Proinde Hammondus idem hæc alia Christi verba Matth. xvi. 27. *Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum Angelis suis; & tunc reddet unicuique juxta opera sua. Amen dico vobis, sunt quidam de heic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis venientem in Regno suo*: ad ipsam desolationem Hierosolymæ refert, quæ sanè peracta fuit, viventibus adhuc nonnullis ex Apostolis & discipulis Domini. Atque id accurate animadvertendum. Neque enim semper de supremo Mundi totius Judicio loquitur venturi præcius Salvator, sed etiam aliquando de peculiari illo Judicæ gentis Judicio, in quo redditurus erat unicuique juxta opera sua, ut intelligamus, cur Paulus atque alii Apostoli persuasum haberent fieri potuisse, ut everfio Hierosolymæ, vel dum ipsi viverent, complenda foret. Et tunc quidem bonis ac tribulatis pro Christo, *Requiem* nuper vidimus II. ad Thessalonicens. I. 7. promissam. Nam si iis, ad quos Epistola hæc scripta fuit, expectanda fuisset *Requies* in fine Mundi, non consolationem, sed desperationem ingessisset Apostolus. Quid vero foret ejusmodi Requies, indicatum in eodem loco videas, dicente Paulo: *In exemplum justii Judicii Dei, ut digni habeamini in Regno Dei, pro quo & patimini*.